

Rasprava između studenta muslimana i profesora ateiste

**Dekanat naučnog istraživanja pri Islamskom univerzitetu u
Medini**

Ova knjižica odražava dijalog u kojem vidimo stav mnogih profesora filozofije, ali i drugih nauka, širom svijeta, prema vjeri. Oni, puni sebe i zadivljeni svojim mišljenjem, pokušavaju pokazati svoju intelektualnu plitkost, koju smatraju dubinom i superiornošću, nad slabašnim učenicima i studentima. Nažalost, u mnogim slučajevima se ne javi neki student ko bi takvog profesora spustio na zemlju, kao u što je uradio student u ovom dijalogu.

<https://islamhouse.com/468690>

- [Rasprava između studenta muslimana i profesora ateiste](#)
 - [Razgovor između profesora ateiste i studenta muslimana](#)
 - [„Dakle, vjeruješ u Boga?“](#)
 - [„Je li Bog dobar?“](#)
 - [„Da li je šejtan \(sotona\) dobar?“](#)
 - [„Zar ih ne vidiš na svim mjestima? Ha?“ profesor je zastao. „Zar ne?“](#)
 - [„Reci nam, jesi li ikad čuo Boga?“](#)
 - [Profesor otvori usta, ali ništa ne reče.](#)
 - [„Da, ali postoje drugi dokazi...“](#)
 - [Sada, cijeli razred u potpunosti prati riječi studenta muslimana i brzo zapisuje adrese.](#)

- [Jadni profesor samo tupo zuri naprijed, ne znajući šta ga snašlo.](#)
- [Profesor izgleda prilično bolesno. Musliman ide preko i daje mu malo vode da pije.](#)
- [Musliman tužno odmahnu glavom.](#)
- [„Doći ćemo i do te tačke, ako Bog da. Da nastavimo. Recite nam, profesore, postoji li toplota?“](#)
- [„Dakle, kažete da postoji mrak?“](#)
- [„Pogrešna...? Kako se usuđuješ...?“](#)
- [Automatski, razredom razlaže oluja zvižduka.](#)
- [„Je li neko čuo profesorov mozak, ili ga pomirisao, ili probao?“](#)

Rasprava između studenta muslimana i profesora ateiste

Razgovor između profesora ateiste i studenta muslimana

Sljedeći tekst je prijevod knjige Who is the Monkey – ko je majmun? koja potvrđuje tačnost islamskog vjerovanja o porijeklu čovjeka ([ljudskog stvorenja](#)). To je knjižica od velike važnosti, potrebna svima koji žele da shvate ideju ljudskog života u islamu. Također je upućena svim studentima i studenticama.

Slijedeća scena se događa na jednom obrazovnom institutu:

„Dopustite da vam objasnim pitanje nauke i Boga.“ Zastao je na trenutak ateist, profesor filozofije u rezredu, [zatim zamolio jednog od njegovih novih učenika da ustane](#): „Ti si musliman, zar ne sine?“

„Da, profesore.“

„Dakle, vjeruješ u Boga?“

„Apsolutno profesore!“

„Je li Bog dobar?“

„Sigurno da je Bog dobar!“

„Da li je Bog Svemoguć? Da li Bog može sve uraditi?“

„Da.“

Profesor se krišom, lukavo nasmija, i zamisli na trenutak.

„Evo jedno za tebe: Recimo da postoji neko bolestan ovdje, i ti ga možeš izliječiti. Ti to možeš uraditi. Da li bi mu pomogao? Da li bi pokušao?“

„Da profesore, bih.“

„Dakle, ti si dobar.“

„Ne bih rekao to.“

„Zašto ne bi rekao to? Pomogao bi bolesnoj i slaboj osobi kada bi mogao. Ustvari, većina nas bi, kada bi mogli. Bog ne bi.“

(Nema odgovora.)

„Bog to ne bi uradio, zar ne? Moj brat je bio musliman, i umro je od raka, ali i pored toga se molio Bogu da ga izliječi. Kako je Bog dobar? Možeš li odgovoriti na to?“

(Nema odgovora.)

Stari profesor je suosjećajan. „Ne... ne možeš... možeš li?“

Profesor uzima gutljaj vode iz čaše sa njegovog stola, da novom studentu da malo vremena. ☞ filozofiji, moraš ići mirno i polahko sa novima.

„Počnimo ponovo, mladiću. Je li Bog dobar?“

„Da.“

„Da li je šejtan (sotona) dobar?“

„Ne.“

„Otkud dolazi šejtan?“

Student oklijeva. „Od... Boga...“

„Tako je, Bog je stvorio [\[1\]](#) šejtana.“

Profesor provlači svoje prste kroz svoju kosu, [i okreće se prema nasmijanoj publici i kaže:](#)

„Mislim da ćemo se dobro zabaviti ovaj semestar, dame i gospodo.“
Zatim se okreće prema muslimanu.

„Reci mi, mladiću, postoji li zlo na ovom svijetu?“

„Da, profesore.“

„Zlo je posvuda, zar ne?! Je li Bog stvorio sve?“

„Da.“

„Ko je stvorio zlo?“

(Nema odgovora.)

„Postoji li bolest na ovom svijetu? Nemoral? Mržnja? Odvratnost? Sve zastrašujuće i odvratne stvari? Da li postoje na ovom svijetu?“

Student, mučeći se „Da.“

„Tko ih je stvorio?“

(Nema odgovora.)

Profesor iznenada više na studenta. „Tko ih je stvorio? Reci mi molim te.“

Profesor se približava da smrvi lice muslimana i kaže katastrofalnim, **tužnim glasom**: „Bog je stvorio svo zlo, zar ne sine?“

(Nema odgovora.)

Student pokušava da zadrži profesorovu stabilnost, iskusno zurenje, ali ne uspijeva.

Izenada, profesor prekinu, da obiđe učionicu, kao stari, samopouzdan leopard.

Razred je fasciniran. „Reci mi...“, nastavlja on, „kako je Bog dobar kad je stvorio svo zlo kroz cijelo vrijeme?“ Profesor pomjera svoje ruke polako, kao da skuplja svu podmuklost i obmane svijeta.

„Sva mržnja, nasilje i bol... svo mučenje... sve neopravdane smrti, sve odvratnosti i sve patnje stvorene od ovog dobrog Boga i rasprostranjene širom svijeta, zar ne mladiću?“

(Nema odgovora.)

„Zar ih ne vidiš na svim mjestima? Ha?“ profesor je zastao. „Zar ne?“

Profesor se nagnje prema studentu i šapuće: „Je li Bog dobar?“

(Nema odgovora.)

„Vjeruješ li u Boga, sine?“

Studentski glas ga izdaje, i promumlja slomljenog glasa: „Da, profesore, vjerujem.“

Stari profesor zamahnu tužno glavom. „Nauka kaže da imaš pet čula kojima identificiraš i zapažaš svijet oko sebe. Jesi li ikad vidio Boga?“

„Ne profesore, nisam Ga nikad vidio.“

„Reci nam, jesi li ikad čuo Boga?“

„Ne profesore, nisam Ga čuo.“

„Jesi li ikad dodirnuo svog Boga... jesi Ga ikad okusio... jesi Ga ikad pomirisao? Ustvari, imaš li ikakvo čulno zapažanje tvog Boga?“

(Nema odgovora.)

„Odgovori mi, molim te.“

„Ne profesore, bojim se da nemam.“

„Bojiš se... da nemaš?“

„Da, profesore.“

„Ipak, još uvijek vjeruješ u Njega?“

„Da...“

„To mora da je iman (vjera).“ Profesor se mudro nasmija ovom završetku.

„Prema empirijskom, dokaznom protokolu, nauka kaže da tvoj Bog ne postoji. Šta kažeš na to, mladiću? Gdje je tvoj Bog sada?“

(Student ne odgovara.)

„Sjedi molim te!“

Musliman sjeda, zbunjen, iscrpljen očiglednim porazom. Kako god, Allahova pomoć je blizu, i predstoji pobjeda.

Drugi musliman, sa religioznom kapom i bradom, lahko je zaključiti da je musliman iz njegove odjeće, podiže ruku.

„Profesore, mogu li ja da se obratim razredu?“

Profesor se okreće i nasmija.

„O! Još jedan musliman u avangardi! Fundamentalist, vidim! Hajde, hajde, mladiću! Reci koju pametnu riječ skupini.“

Musliman ignoriše sarkazam u profesorovom tonu. Pogleda oko učionice, sačeka da zadobije pažnju studenata, i okrenu se profesoru.

„Profesore, spomenuli ste nekoliko važnih tačaka. Uz vašu dozvolu, želio bih ih ponoviti, jednu po jednu. Ovu temu treba rješavati logički i naučno, a ne emocionalno. Prva tačka je vaša osnovna tvrdnja da Bog ne postoji. Stoga, univerzum počinje sa „Big Bang-masivna eksplozija“ teorijom, i kroz proces evolucije, čovjek konačno dolazi u postojanje. Nije li to vaše vjerovanje, profesore?“

“Sine, o tome se ne treba puno pričati. Postoji dovoljno naučnih dokaza za to. Na šta ciljaš?“

“Ne žurimo. Koristimo logiku, mozak i tačne naučne argumente. Prije nego počnem, da napomenem da koristim riječ "doktrina" znajući, za vaše zagovornike krivotvorene znanosti, koji promovišu ateizam kao religiju. Imam pitanje za vas profesore. Na ovom svijetu imamo milione i milione eksploziva, municije i bombi. Jeste li čuli da se neka od ovih stvari automatski aktivirala, ili priznajte da, pored toga što ima dovoljno sastava u kontejneru, mora postojati prekidač za eksploziju? Dva faktora moraju biti prisutna, **prvo:** ispravni sastojci, ispravne količine, **u pogodnoj okolini; drugo:** neko da pokrene eksploziju, svedjedno da li maljicom, pištoljem ili električnim iskrama. Naprimjer, ako neko kaže da je imao bombu u ruci i da je sama eksplodirala i ubila osobu koja je sjedila pored njega, može li ijedan naučnik prihvatiti tako smiješnu izjavu?“

“Šta pokušavaš reći?“

„Sigurno, onda, ako želiš da vjerujemo u "Big Bang", da se masivna eksplozija desila sama, bez ikoga da "povuče obarač" ili "zapali šibicu" ili "električnu iskru", objasni nam onda kako se male eksplozije ne odvijaju u cijelom svijetu bez vanjskog uticaja? Bilo koja naučna tvrdnja mora biti izvodljiva da bi se prihvatila.“

Profesor otvori usta, ali ništa ne reče.

„Također, znamo da je naučno nemoguće da se materija sama stvori. Uzmite ovaj drveni stol za primjer. On se nije sam stvorio. Neki vanjski faktori su ga morali napraviti. Čak se ni drvo nije samo stvorilo. Došlo je od sjemena koje je posijano i uzgajano. I samo sjeme je došlo odnekud i nije se samo stvorilo. Možete li nam objasniti kako je nastala izvorna materija – materija za koju propovijednici pseudo-znanosti tvrde da je misteriozna tajna Big bang-a koji je proizveo prvu živu materiju? Također, zašto vaši propovijednici nisu u mogućnosti da proizvedu taj fenomen (materiju) u laboratoriji? Profesore, morate znati da bilo koji naučni argument mora biti izvodljiv da bi bio naučno prihvatljiv.“

„Sine, naivna je stvar da mi možemo učiniti takvo nešto. Energija koja je oslobođena Big Bangom je tolika da joj mi nemamo pristup. Inače bi i mi proizveli istu pojavu.“

„Profesore, niste nam rekli ko je osigurao glavne sastojke, i ne možete nam reći ko je bio taj ko je pritisnuo dugme ili povukao obarač ili zapalio šibicu za Big Bang da bi se desio? Odakle je došla ta ogromna energija o kojoj pričate? Dajte, dajte profesore. Budimo naučno-realni o ovome. Da profesore, potrebno je mnogo vjere u doktrinarnim učenjima propovijednika pseudo-znanosti da vjerujemo u Big Bang. Da li očekujete da odbacimo prave naučne principe i slijepo povjerujemo u sve ove hokus-pokuse?“

(Nema odgovora.)

„Ako nemate ništa protiv profesore, nastaviti ću priču o evoluciji, koju su donijeli propovijednici pseudo-znanosti. Svjesni ste da još nisu pronađeni fosili koji direktno povezuju sa nastankom čovjeka od majmuna i da postoji stalna potraga za takozvanom "karikom koja nedostaje"?

„Da, ali postoje drugi dokazi...”

„Izvinite što prekidam profesore. Priznajete da ne postoji direktna veza. Također morate priznati da ne postoje fosili koji precizno pokazuju međufaze u prelasku iz majmuna u čovjeka. I siguran sam da ste svjesni "Piltdown"-krivotvorenja?”

„Piltdown...? Piltdown...?”

„Dopustite mi da vam osvježim pamćenje profesore. Neki fosili su otkriveni na mjestu zvanom Piltdown u Engleskoj. Ovi fosilni ostaci su pokazali sve osobine koje su propovijednici pseudo-znanosti tražili kao "kariku koja nedostaje" u lancu evolucije. Cijeli svijet je poveden da vjeruje u to, i čak su i skeptici bili ubijedeni dok nije pronađeno, nekih 40-ak godina kasnije, da je neko od naučnih propovijednika krivotvorio fosile da izgledaju kao da su "karika koja nedostaje". To je bila velika laž, masivni falsifikat koji su vaši propovijednici krivotvorili da pokušaju ubijediti svijet da je ateizam ispravna religija i da je čovjek nastao od majmuna. Ako želite još pojašnjenja o ovoj temi, možete pročitati djela profesora Tobias iz Južne Afrike o detaljima krivotvorenja.”

Profesorovo lice je požutilo. I dalje ništa ne odgovara.

„Govoreći o krivotvorinama, da li znate profesore šta je plagijat? Možete li objasniti razredu šta je plagijat?”

„Plagijat je da uzmete nečije djelo i predstavite ga kao svoje.”

„Tačno. Hvala profesore. Ako biste se malo namučili za iskreno i istinito istraživanje, naći ćete da su zapadni narodi ukrali sva istinita i naučna djela muslimana, razvili ih i predstavili kao svoja istraživanja, što je dovelo do modernog naučnog napretka. Ne morate meni vjerovati za ovo, samo pišite "Centru za studije o nauci", Al-

Humera, Muzzammil Manzil, Dodhpur, Aligarh, India, i oni će vam rado poslati svu literaturu koja dokazuje ovu tačku."

Sada, cijeli razred u potpunosti prati riječi studenta muslimana i brzo zapisuje adrese.

„Da se ponovo vratimo na teoriju evolucije koju su propovijednici pseudo-znanosti raširili cijelim svijetom. Osnova svih njihovih teorija je koncept "prirodne selekcije". To znači da se vrste prilagođavaju promjenama okoline tako što se mijenjaju morfološki i psihološki, promjenama koje ih prenose u buduće generacije omogućavajući im da prežive, dok vrste koje se nisu prilagodile izumiru. Klasičan primjer za to su dinosauri koji se nisu mogli natjecati sa manjim, više okretnijim životinjama, koje su se čudom razvile, tako su veće i sporije životinje izumrle dok su manje preživjele. Također, tokom evolucije, ono što više nije bilo od koristi nestajalo je, kao što je rep i kandže, bili su zamijenjeni sa bezrepim vrstama sa rukama koje su mogle držati, i kao konačan rezultat postale čovjek. Vi se slažete sa ovom teorijom, zar ne profesore?“

Jadni profesor je nesiguran da li da klimne glavom ili ne, kao što je neizvjesno iz kojeg ugla dolazi slijedeća paljba.

„Dajte profesore! Ovo je temelj evolucije kojom ste vi propovijednici ispirali mozgove neopreznim masama. Dajte da izazovemo ove propovijednike pseudo-znanosti pravom naukom! Profesore, da li je ikada neki naučnik proizveo neke nove vrste života u svojoj laboratoriji kontrolišući i mijenjajući okolinu? Sjetite se, nauka može prihvatiti materijalne teorije samo ako su izvodljive.“

Nema odgovora.

„Naravno da ne, iako je sigurno dovoljno pokušaja napravljeno.

Napravimo korak dalje: Mi znamo da Židovi obrezuju svoje muške

potomke vrlo brzo nakon rođenja. Također znamo da su oni praktikovali obrezivanje, neprekidno, od vremena Ibrahima. Kao rezultat toga, određeni oblici bolesti su promijenjeni. Bilo koje muško dijete, sa naslijeđenom hemofilijom, [\[2\]](#) može umrijeti od njega, bez da se te bolesti prenesu na sljedeće generacije. Da li se slažete profesore?“

Profesor željno klima glavom, misleći da je to tačka u njegovu korist.

„Dakle, recite nam profesore, nakon hiljade godina obrezivanja sve muške djece, zašto se Židovska djeca ne rađaju bez prepucijuma? Čak iako cijela kožica-preporcijum ne nedostaje, prema teoriji prirodne selekcije vaših propovijednika, trebali bi postojati neki znaci da se prepucijum smanjuje! Zar se ne slažete, profesore?“

Jadni profesor samo tupo zuri naprijed, ne znajući šta ga snašlo.

„Profesore, imate li vi djecu?“

Donekle olakšano zbog mijenjanja teme, profesor pokušava skupiti malo svoje prijašnje smjelosti.

„Da, imam. Imam dva sina i kćerku.“

Profesor se čak uspije i nasmijati kada je spomenuo svoju djecu.

„Jeste li ih dojili kad su bili bebe?“

Pomalo zapanjen ovim, očito glupim pitanjem, profesoru se zamagli.

„Kako glupo pitanje! Naravno da nisam! Moja žena ih je dojila.“

„Profesore, da li su ateistički propovjednici ikada otkrili muškarce koji doje djecu?“

„Ponovo glupo pitanje. Samo žene doje bebe.“

„Profesore siguran sam, i bez da vam skidam odjeću, da imate dvije bradavice kao svi ostali muškarci. Zašto nisu nestale kad nemate koristi od njih? Prema teoriji prirodne selekcije, takve beskorisne stvari kao što su bradavice kod muškaraca, trebale su nestati kod svih muškaraca prije hiljade, ako ne i milione godina.“

Student, musliman je govorio nježno, nije vikao, niti je unosio lice u profesorovo.

„Siguran sam da, na temelju odgovarajućih naučnih argumenata, ne na onim pseudo-znanstvenim, složiti ćete se da je teorija evolucije samo veliki tovar smeća?“

Profesorovo lice je promijenilo nekoliko boja, i sve što je mogao uraditi je bespomoćno mrmljati.

Musliman se okrenu razredu studenta, i obrati im se s osmijehom na usnama.

„Ustvari, možemo otići još dalje i reći ko god vjeruje da potiče od majmuna, mora biti majmun!“

Trebalo je nekoliko trenutaka da razred uhvati igru riječi studenta, i kad su shvatili prasnuli su u smijeh. Kada su studenti prestali sa smijanjem, musliman je nastavio. Okrećući se profesoru, **rekao je:**

„Ima toliko rupa u teoriji evolucije da curi kao sito. Kako god, vrijeme ističe, moram uskoro požuriti u džamiju na molitvu; i nećemo se baviti svim mitovima sada, vratimo se na temu moralnosti

koju ste vi spomenuli. Ali prije toga, osvrnimo se na tačku koju ste spomenuli o vašem bratu koji je umro od raka. Ako ste ljuti što je umro onda ste apsolutno budalasti. Sva ljudska bića, kao i sva živa materija će sigurno umrijeti; to je činjenica u koju svi ljudi vjeruju, bez obzira da li vjeruju u Boga ili ne, i niko se zapravo ne može protiviti procesu umiranja. Drugo, ne možete biti toliko naivni da se protivite bolesti, svejedno bio to rak ili bilo koja druga bolest, nesreća, itd - kao uvod u smrt. Vaše odbijanje proizilazi iz vašeg pogrešnog razumijevanja da je "dobrota" oslobađanje od boli, i da je prouzrokovanje patnje biti "okrutan". Ako je to tako, profesore, onda se morate složiti da su najokrutniji ljudi na svijetu medicinski istraživački naučnici koji koriste životinje za svoje užasne eksperimente. Sigurno ste svjesni da su hiljade i hiljade životinja mučene na razne načine, i milion puta paćene da se dokaže ili pobije određena naučna i medicinska tvrdnja. Zar ovi eksperimentatori nisu okrutni? Jeste li još uvijek sa mnom, profesore?"

Profesor izgleda prilično bolesno. Musliman ide preko i daje mu malo vode da pije.

„Profesore, upitat ću vas još jedno očigledno pitanje. Svjesni ste ispita koji se daju studentima kako bi položili i prešli u sljedeći razred?“

Profesor samo klima glavom.

„Student mora učiniti određene žrtve, čak i živjeti daleko od kuće da prisustvuje fakultetu ili školi, mora se lišiti sve kućne udobnosti, on je prepun posla, mora se odreći svog slobodnog vremena i spavanja kako bi se spremio za ispite; zatim se suočava sa užasno teškim pitanjima na ispitu da ih odgovori, i dobro se "isprži" na usmenom ispitu; i pored svega toga mora da plati obrazovnim ustanovama da ga prime na ovo "mučenje". Zar ne smatrate da je sve ovo okrutno?

Da li je profesor "dobra" osoba stavljajući studenta na svu ovu mentalnu i fizičku patnju?“

„Ne vidim tvoju poentu. Naravno, institucije (obrazovne) i profesor čine uslugu studentu stavljajući ga na proces obuke kako bi se kvalifikovao u svom polju. I samo vrlo "kratkovidne" osobe se protive tome da student ima ispite, bezobzira na sve žrtve koje mora da učini.“

Musliman tužno odmahnu glavom.

„Profesore, nevjerovatno je kako možete razumjeti testove i ispite kada ih vi postavljate, ali ne možete vidjeti istu mudrost kada Bog postavlja testove i ispite Svojim stvorenjima. Uzmite svog brata za primjer, da je izdržao test svoje bolesti i umro sa imanom-vjerom, bio bi obilno nagrađen u Džennetu – raju za svu patnju koju je pretrpio. Toliko da bi želio da je pretrpio hiljadu puta veću patnju da mu nagrada bude veća, nagradu kakvu oči nisu vidjele niti um zamislio. Nažalost, samo „kratkovidne osobe“ i neznalice se protive iskušenjima koja Bog postavlja svojim stvorenjima, imajući u vidu vječnu nagradu za one koji uspiju.“

„Raj? Ha! Jesi li vidio raj, dodirnuo ga, pomirisao, kušao, čuo ga? Prema empirijskom, ispitnom i dokaznom protokolu, nauka kaže da tvoj Džennet – raj ne postoji.“

„Doći ćemo i do te tačke, ako Bog da. Da nastavimo. Recite nam, profesore, postoji li toplota?“

Profesor se malo oporavio i osjeća se sigurnije.

„Da, toplota postoji.“

„Da li postoji hladnoća?“

„Da, i hladnoća postoji.“

„Ne gospodine, ne postoji!“

Profesor samo ravnodušno gleda. [Student pojašnjava:](#)

„Možete imati dosta toplote, čak više toplote, super-toplotu, mega-toplotu, usijanje, ili - na suprotnom polu, malo toplote, bez toplote, ali ne možemo imati nešto što se zove "hladnoća". Možemo postići 458 stepeni ([Farenhajta](#))[\[3\]](#) ispod nule, što nije toplota, ali ne možemo ići dalje od toga. Ne postoji nešto što se zove "hladnoća", inače bi mogli ići dalje od 458 stepeni ispod nule. Vidite gospodine, "hladnoća" je samo riječ kojom opisujemo odsustvo toplote. Ne možemo mjeriti hladnoću. Toplotu možemo mjeriti u termojedinicama jer je toplota energija. Hladnoća nije suprotnost toploti nego samo odsustvo toplote.“

Tišina. Igla je pala negdje u razredu.

Musliman nastavlja. „Postoji li mrak profesore?“

„To je glupo pitanje, sine. Šta je noć ako nije mrak? Na šta ciljaš?“

„Dakle, kažete da postoji mrak?“

„Da...“

„Opet griješite gospodine. Mrak nije subjekat nego je odsutnost subjekta. Odsutnost svjetla. Neko može imati prigušeno svjetlo, normalno svjetlo, sjajno svjetlo, blješteće svjetlo. Ako neko nema svjetla neprekidno, nema ništa, i to se zove mrak, zar ne?“ To je značenje koje mi koristimo za definisanje riječi. ☞ biti mrak ne postoji. Da postoji, neko bi bio u mogućnosti da stvori mrak u pozitivnom smislu, i mogao bi učiniti mrak mračnijim i staviti ga u

posudu. Možete li napuniti posudu mračnog mraka za mene profesore?“

„Možete li preći na stvar, mladiću?“

„Da, profesore. Poenta do koje želim doći je da je vaša filozofija nepotpuna i pogrešna od početka, i prema tome i vaši zaključci moraju biti pogrešni. Vi niste naučno realni, nego pseudo-naučni.“

Profesor kao da je otrovan.

„Pogrešna...? Kako se usuduješ...?“

Student, musliman je hladan i miran, i nježno govori kao da se obraća djetetu.

„Gospodine, mogu li objasniti na šta mislim?“

Studenti u razredu željno klimaju glavama. Pretvorili su se u uši. Profesor nema izbora, osim da pristane. „Objasni..., objasni...“ Nezainteresovano maše rukom da povрати kontrolu i odjednom postaje ljubazan. Razred je miran, očekuje.

„Vi radite na principu dvojnosti 'da, na primjer, postoji život i smrt, dvije različite materije; dobar bog i loš bog. Vi gledate na Boga kao na materiju, supstancu koju možemo mjeriti. Gospodine, nauka čak ne može objasniti šta je misao. Koristi struju i magnetizam, a nikad ga nije vidjela i još manje razumjela. Gledati na smrt kao na suprotnost života je ignorisanje činjenice da smrt ne postoji kao supstanca. Smrt nije suprotnost života, nego samo odsutnost života.“

Mladić drži u ruci novine koje je uzeo sa stola drugog studenta.

„Ovo su jedne od dnevnih najodvratnijih novina u državi. Da li postoji nemoral?“

„Naravno da postoji. Gledaj sad...,

„Ponovo greška, gospodine. Vidite, nemoral je samo odsutnost morala. Da li postoji nepravda? Ne, gospodine. Nepravda je odsutnost pravde. [Postoji li zlo?](#)“ [Musliman zastaje](#): „Zar zlo nije odsustvo dobra?“

Profesorovo lice je dobilo alarmantnu boju. Toliko je ljut da je privremeno zanijemio.

Musliman nastavlja. „Ako postoji zlo na ovom svijetu, profesore – a svi mi se slažemo da postoji – onda Bog obavlja neke stvari pomoću zla. Koje su to stvari koje Bog obavlja?[\[4\]](#) Islam nam govori da će se vidjeti hoće li svako od nas odabrati dobro ili zlo.“

Profesor pokazuje preziranje.

„Kao filozofski naučnik, smatram da ovo nema nikakve veze sa izborom; kao realista, apsolutno ne priznajem koncept o Bogu niti bilo koji drugi teološki faktor kao dijelom svjetskog faktora, jer Bog nije primjetan.“

„Ja bih pomislio da je nedostatak Božijeg moralnog zakona vjerovatno najprimjetnija pojava.“, musliman odgovara.

„Novine zarađuju milijarde dolara govoreći o njoj svake sedmice. Profesore, vi ste pokušali staviti krivicu zla na Boga – u kojeg ne vjerujete – što je očigledna kontradikcija. Kako god, analizirajmo ko je ustvari odgovoran za širenje zla – oni koji vjeruju u Boga ili oni koji ne vjeruju! Temeljno vjerovanje muslimana je da će biti proživljeni na Sudnjem danu i odgovarati za svoja djela na ovom

svijetu. Za svako dobro koje je uradio bit će nagrađen, i za svako zlo koje je počinio bit će odgovoran. Svaki musliman vjeruje da je on/ona odgovoran za svoja djela i da niko neće umjesto njega/nje nositi njegov/njen teret na Sudnjem danu. Koncept Dženneta – raja kao nagrade za one koji vjeruju, i Džehennema – pakla kao boravišta za one koji ne vjeruju (**nevjernika**) je još jedno temeljno vjerovanje muslimana; kao i vjerovanje da će čak i muslimani koji griješe biti kažnjeni za svoja zlodjela. Profesore, to vjerovanje je spriječilo milione muslimana da urade zlo. Svi znamo da je kazna zastrašujuća sila za počinjenje zločina. **Bez ovog ubjeđenja ne bismo mogli voditi svjetske poslove kao:** novčane kazne, kazne, zatvorske kazne koje su sastavni dio svakog civilizovanog sistema. S druge strane, imamo propovijednike ateizma koji ne vjeruju u ove koncepte kada se spominju u odnosu na moralna pitanja. Za njih ne postoji Sudnji dan, niti odgovornost, ni nagrada, ni kazna. Poruka masama (**narodnim**) je jasna: „Ako se možeš izvući s tim onda si uredi. Nemaš se za šta brinuti.“ S obzirom da oni navode da ne postoji nešto što se zove grijeh – grijeh, u našem kontestu, znači protiviti se Božijem zakonu – svaki pojedinac je slobodan da uradi što god poželi, i nijedno djelo ne može biti označeno kao „pogrešno“. **Dopustite mi da se ovako izrazim:** ateistički propovijednici su spomenuli da Bog ne postoji. Ako ne postoji, onda nije mogao postaviti nikakva pravila o tome šta je dobro a šta loše – prema tome ne može postojati ni grijeh, jer je grijeh protivljenje Božijim zakonima. Dakle, čovjek je slobodan da izmisli svoja vlastita pravila, svoj vlastiti kod "moralnosti". Tako se muškarci "žene" s muškarcima, žene se "žene" sa ženama; širenje side i drugih bolesti je u redu; nema ništa grešno u preljubi i brakolomstvu sve dok se oni koji su umiješani u to "odrasle pristalice" toga; prema ateističkoj logici, čak i izvršenje zločina ne bi bilo grijeh ako su strane "odrasle pristalice", gledanje zločina je grijeh na temelju moralnog koda s njegovog osnova kao religije, a profesor je kategorično izjavio da on "apsolutno ne priznaje koncept o Bogu niti o bilo kojem drugom teološkom faktoru kao dijelom svjetskog faktora"; ubijanje djece u utrobama njihovih majki je uredi

– to je ostvarivanje "prava" koje žene imaju; i tako dalje. Imamo listu pravila koja su ateistički propovijednici krivotvorene nauke osmislili... nema joj kraja. Vrhunac "nemoralnosti i nesigurnosti", mentalno, je krivljenje Boga za širenje svih ovih nemoralnih radnji. Ali budimo naučno realni po ovom pitanju profesore. Uzmite za primjer grupu ljudi sa duhovnom savješću koji vjeruju na najbolji način, i drugu grupu sa ateističkim vjerovanjem. I vi presudite... ko širi zlo? Ja, lično ne želim ulaziti u to, ali bilo koji posmatrač će odmah primijetiti da grupa sa duhovnom savješću i koji uzimaju zakon Svemogućeg kao "kod moralnosti" – ustvari šire dobro, dok oni koji postavljaju svoja vlastita pravila moralnosti su oni koji ustvari šire zlo po cijelom svijetu.“

Musliman zastaje na trenutak, dok njegovo zapažanje dođe do izražaja. Oči studenata zasjaše, kad su uistinu shvatili temu... niko im do sada nije pojasnio ove tačke... odrasli su sa tim polemikama koje izazivaju „masovni mediji“.

„Profesore impresioniran sam, ali me ne iznenađuje vaš ne-naučni stav prema zakonu moralnosti... impresioniran sam jer čovjek čak i da je nastao od majmuna, njegovo ponašanje nije ponašanje životinja... i impresioniran sam- čak i ako ne vjerujete u meleke (anđele)- očekujete da ponašanje čovjeka bude besprijeckorno, bez ikakve pomoći duhovnog zakona moralnosti... jedino što me ne impresionira je to da takve ideje dolaze od onih koji vjeruju u ateizam.“

Automatski, razredom razlaže oluja zvižduka.

„Već smo raspravljali o teoriji evolucije... jeste li je posmatrali svojim očima profesore?“

Profesor oštro pogleda u muslimana.

„Profesore, pošto niko nije posmatrao proces evolucije praktično... i niko nije dokazao da je taj proces tekući... zar ne izučavate teoriju koja se "ne drži na nogama"? I da je njena vrijednost umanjena pred bilo kojim vjerskim učenjem? To je krivotvorena nauka- neispravna – i oni koji je brane su samo zagovornici velikog neznanja!“

Profesorovo lice je poplavilo i kaže: „Kako besmisleno!“

Ljut i uvrijeđen otpuhuje i hoda gore-dole po razredu. I napokon, [sabra se i povratu kontrolu nad sobom govoreći:](#)

„ﷻ ime našeg filozofskog raspravljanja... zanemarit ću tvoju besmislenost mladiću! Zar još nisi završio?“

„Profesore zar ne priznajete Božiji zakon o moralnosti, da biste ispravno postupali?“

„Ja vjerujem u ono što je individualno... to jest u nauku.“

„Profesore – s poštovanjem vama – u ono što vi vjerujete nije nauka, nego lažna i krivotvorena, pa čak i netačna nauka.“

„Krivotvorena nauka... netačna...“, profesor kao da će da snažno udari, i razred je uznemiren. Musliman je miran i staložen. Na licu mu blag osmijeh. Kada se smirilo uzbuđenje, [nastavio je sa govorom:](#)

„Gledajte profesore, prava nauka je otkrivanje zakona i stvorenja koje je rasprostranio Stvoritelj univerzuma po sistemu stvaranja, počevši od mega do mikro... od nečega što se može mjeriti do nečega što se ne može mjeriti. A krivotvorena nauka je ateizam koji pokušava da se suprotstavi ovoj ideji koristeći varanje, prevare, manipulaciju i netačne činjenice...i tako dalje. Krivotvorena nauka potvrđuje da je nevjerovatna nepoznata sila – njihov bog koja su

izmislili-pokrenula masivnu eksploziju Big Bang kojom je započeta evolucija – što se u potpunosti razlikuje sa stvarnošću. Zagovornici ateizma pokušavaju da opravdaju ovu nerazumljivu stvar, i ove neistine moraju biti praćene iskrivljenjem, varanjem, netačnim činjenicama i manipulacijom... i sve to zbog poraza svijetle istine koju može shvatiti čak i čovjek koji ima i najmanje logike... a to je da ne postoji bog osim Jedinog Boga (Allaha) koji je stvorio cijeli univerzum i razvio sistem za vođenje ovog univerzuma koji precizno funkcioniše od nezapamćenog vremena.“

„Da se vratimo na tačku koju ste maloprije spomenuli, rekao sam da ću se vratiti na nju. **Dat ću vam primjer koji mogu svi razumjeti:** Ima li neko u razredu da je vidio zrak ili molekule oksigena ili atom ili profesorov mozak?“

Učionica odjekuje osmjehom.

„Je li neko čuo profesorov mozak, ili ga pomirisao, ili probao?“

Niko ništa ne odgovara. **Musliman tužno okreće glavom i kaže:** „Izgleda da niko nije ovdje nema percepcije bilo koje vrste o profesorovom mozgu. Onda, na osnovu zakona koje je sam profesor iznio, i na osnovu zakona empirijskoga protokola za krivotvorenu profesorovu nauku, profesor nema mozga.“

Profesor se sruši na stolicu i razred ponovo zazvižda. Musliman istupi i pruži malo vode profesoru. Nakon nekog vremena, profesor se osvijesti, **zapanjeno pogleda u studenta i reče:**

„Tvoje uvrede ne dokazuju postojanje Boga!“

Musliman mu odgovori:

„Profesore... doista sam iznenađen... mislio sam da ćete priznati svoj poraz, ali izgleda da ste čvrstog, razdražljivog mišljenja.“

Musliman se malo odmori, pogleda po razredu, **zatim se ponovo obrati profesoru:**

„Profesore, imate li vi roditelje? Imate li oca i majku?“

„Ponovo jedno od tvojih glupih pitanja! Jasno je da svi imamo rodbinu.“

„Budite strpljivi gospodine. Jeste li sigurni da je vaš otac vaš otac i da je vaša majka vaša majka?“

Profesor je pomodrio. „Kako besmisleno! NARAVNO, MOJ OTAC JE MOJ OTAC I MOJA MAJKA JE MOJA MAJKA!“ On viče. Musliman zastaje. Pauza postaje duga. Odjednom postaje jeziva atmosfera kako studenti sjede na ivici svojih stolica. Prilično dobro kontroliranim glasom, **musliman student kaže:** „Dokažite mi!“

Atmosfera je električna. Profesor ne može da se kontroliše. Lice mu se promijenu u ljubičastu nijansu.

„KAKO SE USUĐUJEŠ!“ Viče još glasnije sasvim van sebe. „DOSTA MI JE BILO TVOJIH UVREDA...! IZLAZI IZ MOG RAZREDA...! PRIJAVIT ĆU TE DEKANU...!“

Razred je skamenjen izljevom. Da li profesor ima napad ili moždani udar? Musliman, student je prizeman, staložen. Okrenut prema razredu podiže ruku ohrabrujući ih da nema potrebe za brigu. Zatim okreće saosjećanje oči profesoru. Iz njegovih očiju kao da zrači snaga prema profesoru. Profesor ne može da izdrži njegovo zurenje, obara pogled. Njegova ljutnja opada. Utonu u stolicu i uhvati glavu rukama.

Nakon nekoliko minuta musliman veoma nježno progovori.

„Dragi profesore, ja ne impliciram da vaši roditelji nisu vaši roditelji. Sve što želim istaknuti je da ni vi, ni ja, niti bilo ko od nas u ovom razredu ne može dokazati jesu li naši roditelji ustvari naši roditelji ili ne.“

Potpuna tišina.

„Razlog je to što nismo svjedočili činu polnog odnosa između naših roditelja kada smo začeti. Nismo bili prisutni da identificiramo čija sperma je oplodila jajne ćelije u utrobi naše majke. Uzimamo riječi naših roditelja za to da su oni naši roditelji. Smatramo naše roditelje iskrenim u biti. Ne dovodimo u pitanje njihov integritet. Isto tako, vaša djeca će morati uzeti vašu riječ da ste vi njihov otac i da je njihova majka ustvari njihova majka. Zar nije tako profesore?“

Profesor podiže glavu. Pogleda u muslimana. Na licu mu se može vidjeti kao da počinje razumijevati. Ljutnja je nestala. Jako sporo ponavlja, „Uzimamo riječi naših roditelja... Uzimamo riječi naših roditelja...“

„Da profesore. Postoji toliko mnogo stvari koje moramo uzeti na riječ od drugih. Postojanje zraka, oksigena, molekula, atoma, i tako dalje. Tako da, kada je riječ o stvarima koje su metafizičke, iz našeg stvarnog naučnog istraživanja znamo da na svijetu nisu postojale iskrenije i pouzdanije osobe od takozvanih poslanika. Mi muslimani smo spremni dati život za činjenicu da je Muhammed, neka je Božiji mir i spas na njega, besprijekoran karakter. Nikad nije slagao nikome. Njegov integritet je bio takav da su ga čak i njegovi javni neprijatelji zvali "El-Emin" (**Pouzđani**). Ako je on rekao da Bog (**Allah**) postoji – a spremni smo prihvatiti riječ naših roditelja da su oni naši roditelji – onda sa svom iskrenošću moramo prihvatiti njegovu riječ za to, kao što moramo prihvatiti mnoge druge stvari –

postojanje Dženneta i Džehennema; postojanje meleka (**anđela**); dolazak Sudnjeg dana; polaganje računa Bogu za djela na ovom svijetu; i mnoge druge koncepte. Pored ove jedne tačke, postoje mnogi pokazivači postojanja Boga (**Allaha**). Posljednja objava, zvana "Časni Kur'an" je tu za bilo koga da uči. Ima određene izazove za bilo koga ko ima bilo kakve sumnje. Ti izazovi nisu ispunjeni u četrnaest stotina godina njegovog postojanja. Ako neko nije spreman da vjeruje u takvog Poslanika, alejhisselam, onda je čisto licemjerstvo prihvatati riječi naučnika, čije se teorije mijenjaju; pa čak i vjerovati u riječ naših roditelja. Sudeći po broju tužbi koje se odvijaju svake godine u našim sudnicama, gdje roditelji poriču porijeklo svojih potomaka, i uzimajući u obzir da postoji bezbroj beba začetih iz donatorske sperme muškaraca koji su stranci, i činjenici da je bezbroj djece usvojeno u djetinjstvu od parova bez djece i odgajano kao njihova vlastita djeca, statistički postoji prostor za veliki stepen greške u bilo čijoj izjavi da su njegovi/njeni roditelji ustvari njegovi/njeni biološki roditelji.“

Okrećući se razredu musliman zaključuje. „Obaveza svakog pojedinca je da nauči više o islamu. "Časni Kur'an" je tu za svakoga da uči. Dovoljno je i literature o islamu. Moja dužnost je da vas informišem samo da je jedina istina islam. Nema prisile u vjeru. Jasno je da se pravi put razlikuje od stranputice i onaj koji odbije lažna božanstva i povjeruje u Allaha (**Boga**) uhvatio se za čvrsto uže koje se nikad neće prekinuti, a Allah sve čuje i sve zna. Pošto sam vas obavijestio, moja dužnost je također da vas pozovem da se pridružite muslimanskom bratstvu primajući islam. Allah je zaštitnik onih koji vjeruju i On ih izvodi iz tmina na svjetlo, a onima koji ne vjeruju – zaštitnici su šejtani i oni ih odvođe sa svjetla u tmine... Ovo su ajeti iz Časnog Kur'ana – riječi Uzvišenog Allaha koje sam vam citirao.“

Musliman pogleda u svoj sat. „Profesore i studenti, zahvaljujem vam što ste mi dali priliku da vam objasnim ova pitanja. Ljubazno me

ispričajte, moram da idem u džamiju na moje molitve. Neka je mir na one koji su pravim putem vođeni.“

Za dalje čitanje o Islamu i kolapsu ateizma, molimo

[1] Napominjemo da šejtan nije postao šejtan dok se nije suprotstavio Allahu, uzdigao i postao neprijatelj čovjeku; on nije stvoren kao šejtan. **I reći će na Sudnjem danu:** "...ja nisam nikakve vlasti nad vama imao, samo sam vas pozivao i vi ste mi se odazivali;..." Sura Ibrahim

[2] Nemogućnost zgrušavanja krvi, što prouzrokuje neprestano krvarenje. (op. rev.)

[3] Ili -273 Celzijusa. (op. rev.)

[4] ("...Mi vas stavljamo na kušnju i u zlu i u dobru i Nama ćete se vratiti.") Kur'an, sura Vjerovjesnici, 35